

NUHUN

Gemisi

Çarşamba Günleri Çıkar

HEDİYESİ 10 KURUŞ

Siyasi Mizah Dergisi

OLAYLAR TRUMAN'I YALANLIYOR

1919 - 1950

Ecnebi bir devlet himaye ve sahabetini kabul etmek insanlık evsafından mahrumiyeti, aciz ve meskeneti itiraftan başka bir şey değildir.
ATATÜRK

İşte Endonezya ve Çin, İtalya'da de gasperi nin hezimetini ve Yunanistan'daki buhran...

Trumanın 4 ocakta verdiği parlak nutukta Amerikan dış siyasetini göklere çıkarılmasına ve «büyük terakki» kaydedtik demesine rağmen geçen hafta Amerikan dış siyaseti için hiç de başarılı geçmedi. Sayalım:

1 — Endonezya

Truman: «Endonezya meselesini kansız hallettik!» dediği halde durum hiç de öyle değildir: Halk kendi istiklal ve hürriyet savaşını gösteriş bir istiklale satan, yabancı sermayesinin hakimiyetini tanyan Sokarno'ya karşı isyan etmiştir. İngiliz, Amerikan ve Hollanda müstemlekeçilerinin koltuğuna sığınmış bir hükümeti istemiyor. Çetecilerin miktarı her gün artıyor.

2 — Çin işi

Amerikanın bütün ayak diremesine rağmen devlet-

ler birer birer yeni Cini tanımağa başladılar. Hele İngilterenin tanınması Amerikayı çileden çıkardı. Diğer devletlerin de İngiltereyi takip edeceği muhakkak. Bu da ikinci başarı!

3 — De Gasperi yolcu

İtalyada hayat pahalılığının artık tahammül edilmez bir hale gelmesi ve köylülerin hükümetin vaatlerine aldandırmayarak işledikleri top rakları büyük arazi sahiplerinin elinden bizzat almaları İtalyan başbakan De Gasperinin mevkii sarstı. Artık onu Amerikan desteği bile tutamıyor. De Gasperinin düşmesi ve İtalyada bir kabine buhranının başlaması artık bir gün meselesi...

Bu Amerikan dış siyasetinin üçüncü başarısı...

4 — Yunanistanda yeni buhran

«Muzaffer» Yunan devlet adamları birbirlerini yorlar. Meşhur çeteciler «fatihi» Papagos, başbakan Dio metes istifa ettiler. Seçimler pek şenlikli olacak.

Hani Amerika da bir memlekete sulh ve sükun getirdi mi getiriyor yani!

Etti dördüncü başarı!

Anlaşıyor ki Trumanın nutkuna rağmen Amerikan dış siyaseti yürümüyor (Dış siyasetlerini Amerika'nın kayruğuna bağlayanların kulakları çınlasın!)

Akif'in ölüm yıldönümü nasıl kutlandı?

Büyük şairin ölüm yıldönümünü kutlamak üzere bir kısım yüksek tahsil gençliği

arasından temin edilen kırk hafız ile Eminönü Halkevi caminde devir hatimi indirilmiştir. Hafızlar camide gürül gürül tilâveti kur'an eyerlerken abdest alıp namaz kılmasını bilmeyen bir takım gençler caminin avlusunda toplanmışlar ve büyük şairin ruhuna tekbir getirmeğe başlamışlardır. Bazı talebeler de dövünmekte idiler. Bir takımları da şaşı- (Devamı 4 de)

Sadık Aldoğan'a gelen tehdit mektubu Münir Nurettin, Belediye reisi ve N. Ataç da tehdit mektubu aldılar

Mâlum olduğu üzere son zamanlarda, eürnalılık gibi kibar sosyete oyunlarından başka, adeta briç oyununu gölgede bırakan bir oyun daha türedi: Tehdit mektubu oyunu. Kibar baylar ve bayanlar, iş adamlarımız, aydınlarımız, parti adamlarımız vs. kibar olduğu kadar kültürün ve edebiyatın yılmazına da hizmet eden bu oyunun «tâbir caizse» dört elle sarılmışlardır. Bu mektuplardan bir kaç tanesini okuyucularımıza sunmakla bahtiyarız.

Birinci Mektup:

Sayın General Aldoğan, Genel: Seni canı gönülden seven biri sıfatıyla beyaz saçların üzerinde dolayan yarıca pölgelerini bertaraf etmek listiyorum. Evet general, «nana» demek kolayda, bütünden kurtulmak zor. Çetemiz na-

mina, bu son bir ihtardır, sen bil brain. Ya 5000 lirani Ankara C. H. P. Parti binasının önünde bir zarf içinde birakarsan, yahutta seni ve mâsuniyetini naaa demeye kalmadan yok ederiz. Elimizdesin, alâkadar makamları boğuna rahatlat etme, seni adım adım takip ediyoruz zaten.

Hayranın
Kara Maska

İkinci mektup:

Muhterem Ataç, Demek memleketi uçurum giraplarına sürükleyen moğum dilinden vaz geçmiyorsun habis. Kuru mantık bataklığında pusul kurmuş, o aziz «ruhs kelimesine «tin» demekle mukaddesatımıza ve cedderimize s ikastler tertib ediyor, dolayısıyla ve her bakımdan tabiiyete sed çekiyor. Komünormannın emirlerini yerine getiriyor sun. Titr Ataç, eğer 24 saat zarfında stilo'nu kırmaz, parçalarını Özen kahvesinin önüne bırakmaz, akli selime rücu eylemezsen heyhat! Bir felâkete uğrayacak san.

Dostun
Mechul Bende

Üçüncü Mektup:

Münir Nurettin efendi, O yavan, o ağdalı, o çirkef sesini duymaktan biktim, sesini kes artık, insanı baktırıyor sun, karım sesini duya duya bir çocuk düşürdü. Bu hazin ajubeti biraz olsun tazmin etmek üzere, Himayet - Etfal binasının önüne, bir kutu içinde cuma gecesi 11 de de paket içinde 2000 lira at ve (Devamı 4 de)

Yangınları Kim çıkartıyor

Son günlerde şehrimizde dolayan şayialara göre memleketteki yangınlar, Amerikan ajanları çıkarmaktadır. Fabrikaları yakanlar onlardır; çünkü milli sanayi öldürerek memleketi açık pazar haline getirmek istiyorlar. Halîçteki silâh fabrikasının havaya uçurulması, feshane yangını, buna güzel birer misaldir.

Halk'a bağlarını koparan bir çok aydınlarımız, bütün sahte aydınlar gibi, bir tasit daire içinde ler. Kendi dünyalarında, mânasız kavgaları ile meşguller.

Politikacılarımız? Onlar da sahte aydınlarımızın bir kolu zaten. Memlekette, halkta tek ilgileri, halûn, memleketin lâfını etmek ten ibaret. Bütün limitleri Amerikada: İktidarpartisi, Amerikalılara dayanarak iktidarda kalacağına; Muhalefet de Amerikalıları gücendirmeye iktidara geçebileceğine inanmış. Ve arada büyük büyük lâflar: Demokrasi, Hürriyet, İnsan hakları falân flân. Fakat, halktan yana olan aydınları, halk çocuklarını ayatan halîç'le di ye ezmede, muvafığı muhalifi müttelik.

Mitareke yıllarını sanki yeni den yaşıyoruz. Aynı bozguncu ruh; aynı teslimiyet. Aydınlar, politikacılar halka inanmıyorlar; memlekete inanmıyorlar; bağımsız ya sayabileceğimize inanmıyorlar. E-vel, otuz yıl önceli manzara karışmışdayız tekrar bugün. Şu farkla ki; o zaman varlığımıza kastodenerin düşmanımız olduğu aşikârdı. Bugünküler ise dost maskesine bürünmüşler.

Hattâ şahıslar bile aynı. Mitareke yıllarının bozguncu Amerikan mandacıları işte yine sahnededir: İste Rauf bey, işte doktor Adnan bey, işte Ahmed Emin yalman, işte Halide Edip hanım. Yeni ortaklar bu'muşlar kendilerine.

Ama bir yandan «Atatürk idealinin mirasçısı» diye bayk-

(Devamı 4 de)

AVRUPA KONSEYİNDE ÖLÜM DANSI...

Bir Fransız patronu Marşal plânına çatıyor

Bugün bizim kendi endüstrimiz bu yüzden hiçbir sipariş almıyor. Bu yüzden fabrikalarımız çalışma saatlerini azaltıyor ve işçilerine yol veriyor

Fransadaki Solwartz-Harment fabrikaları müdürü ve Fransa Makina Endüstrisi sendikası umumi delegesi B. Jean Constan, Marşal plânı idarecisi B. Hoffman'a gönderdiği bir açık mektupta: «Bugün size açık bir mektup göndermiş olmamın sebebi, bizim hiçbir rolümüz olmayışındandır. Plânınızın talimatında bizim için bir pratik hissemiz yoktur. Bundan başka bu plânın hazırlanmasında da asla iştirak ettirilmiş değiliz.»

Marşal plânının faydaları

Marşal yardımının faydalarını alabildiğine görmeğe başladık. Ticaret Bakanlığından sızan haberlere göre, bazı memleketlerde alacaklarımız brükmiş, ve bu dövizler otomobil ithalâtına tahsis edilmiş. Oh ne ala! Artık hepimiz ya ya kalmaktan kurtulduk demektir. Memleketi streptomisin, neomisin gibi şifa sağlayan ilaçlar sokmaya ne lüzum var! Cigerleri zayıf olan mahallukat yuvarlanıp gider, neâl de bu şekilde temizlenmiş olur.

Hele istihsal âdetleri! Bunlar memleketi sokulursa işçi sınıfı kalkınır ve en büyük tehlikenin tehdidi altına gireriz.

Nemize gerek alalım otomobili sürelim safayı!

kapılmadığımız sanıyoruz.

Bu noktada başarısızlığımız pek şaşaâ olmuştur.

Pahalya mal olan bir hediye «Marşal plânı Amerikan halkı için, ehemmiyetini ödediği vergilerin ağırlığıyla ölcüğü bir hediye olmuştur. Ama biz bunun bir hediye olduğunu nasıl anlayabiliriz?»

Yardım'a kitakse!

«Bir makine satın almaya kalktıığımız zaman bir Amerikan makinesi ile, bir İsviçre makinesi için yapılan formalite aynıdır. Hatta Amerikan makinesi için daha güçlü. Bunların ikisinin de bedelini ödüyoruz, kaldı ki İsviçreli bize bir miktar kredi de açıyorlar. Marşal plânı gereğince bize verilmekte olan makinenin parasını peşinen ve mal elimize geçmeden ödemeye mecburuz. Bütün bunların hediye ile bir mü nasabeta olmaz»

rafta ziraat makinesi yapan fabrikatörlerimiz satılmayan malların depolara yığıldığını görüyor.

Yedi kuta için bir felâket!

Marşal plânını bu şekilde acı acı tenkit eden Fransız patronlar sendikasının umumi delegesi, sözlerini şu ağır ithamla bitiriyor: «Marşal Plânı blâncosunun vatandaşlarımızı (yani Amerikan halkını), hayal sükûtuna uğratmış olmasının zahmetsizce anlıyorum. Pöhpöhlüyor raporlara ve iyimsers tefsirlere rağmen, Apru-pâdaki vaziyet» ve bilhassa bizim durumumuz hiç te parlak değildir. Şu da çok dikkate değer bir noktadır ki bütün Batı Avrupada parasının kıymetini düşürmeyen memleket, Marşal yardımından fayda bulamayan tek memleket İsviçre dir.»

Fransız patronunun bu satırları okuduktan sonra Marşal plânını memleketimizi cennete çevireceğini durmadan propaganda edenlerin «kulagi emlasını» demekten kendimizi alamıyoruz.

Amerikan ve Türk kadınları derneği

Amerikan ve Türk kadınları Ankara'da kültürel toplantılar yapmaya karar vermişler. Bu toplantıların gayesi, iki memleket kadınlarını, zihniyet ve âdet gibi hususî taraflarıyla birbirlerine yakınlaştırmaktır. Zihniyet meselesini anladık. Yani bundan sonra kadınlarımız Amerikan kadınları gibi düşünmeyesekler. Fakat bu bayanların âdetlerini birbirine benzetmek o kadar kolay bir iş olmazsa gerek bizim bayanların âdetleri onlarınkini tutmaz elbette. Sonra canım, her alanda Amerikalılarla iş birliğini anlıyoruz ama bunu bayanların âdetlerine kadar vurdurmak ayıp olur kanaatindeyiz.

Meşhurlarımızın yılbaşı hediyeleri

- Muhabirimiz Fare yılbaşı dolayısıyla meşhurlarımıza aşağıdaki kitapların hediye olarak gönderildiğini öğrenmiştir:
- Atif İnan: İşlet kafanı doldur keseni
- Celâl Bayar: İki ruhlu kadim.
- Hüseyin Cahit: Kavgam
- A. Emin Yalman: Yaşamın Amerika.
- Yahya Kemal: Mezeler ve içkilere dair.
- R. Ş. Sırer: Musolini kimdir, faşizm nedir?

4500 liralık öpücük

Bu da Marşal yardımı faslından mı?..

Geçen hafta İçeliler Balo suna memleketimizde bulunan Amerikalı artist Bn. Elaine Shepard başkanlık etti. Zaten bundan sonra bütün hayır işlerine buradaki Amerikalı kadınlar da karışacaklardır. Acaba erkeklerinin giriştikleri «şer işleri ni» unutturmak için mi dersiniz? Her neyse asıl mesele bu değil. O gece Bn. Elaine Shepard hayırseverliğini o kadar ileri götürmüş ki, yüksek himavesini kâfi görmiş rek, öpücüğünü de açık arttırmaya koymuş!

Bu da ne demek? Bu haberi veren gazete şöyle diyor:

Kökünden

Bölgesini ziyaret eden bir C. H. P. li köyün birinde ırgatları etrafına toplamış, demiş ki: «Son savaş yıllarında, biliyorum; çok sıkıntı çektiniz. Ama açık söyleyeyim, buna hiç de üzülmediğim yok. Bu sıkıntıların çekilmesi lâzımdı. Muhakkak hepiniz için hayırlı olmuştur. Nasıl ki sünnet olan oğluma da acımam, Bağırsa ağlasa üzülmem. Çünkü yapılan iş kendi iyiliğindedir.»

Bu sözleri dinliyen köylülerden biri dayanamamış: «Ama beyim siz bizimkini kökünden kestiniz, demiş.»

- Peyami Safa: İspritizmadır.
- Recep Peker: (Bu zata bin sayfalık bir nutuk gönderilmiştir.)
- Hasan Saka: (Kitap yerine bir hamsi gönderilmiştir.)
- Necip Fazıl: Ben deli miyim? Molla Geylanî.
- S. Günaltay: Namaz hocası!
- Ahmed Demir: Asri İskence usulleri.

«Elaine Shepard'ın hususi busesi için saat 1,30 da açılan müzayedede çok hararetlili (!) olmuş ve Amerikan usulüyle yapılan arttırmadan sonra 4500 lira da buse kocasının üstünde kalmış ve karısı koca öpüştürmüştür.» Bu radaki «hususî buse» lâfından bir şey anlamadık; acaba bayanın bir de umumi buse mi var? Bunu her halde zebil gibi dağıtmak üzere kandil günlerimize saklamış olmalıdır. Ah şu Amerikalılar ne iyi insanlar değil mi?

Plâna uygun bir netice

Öpücük arttırması «Amerikan usulüne» göre yapılmış, bunun da ne biçim birşey olduğunu öğrenemedik. Yalnız netice cidden Amerikan varidir: 4500 lira da kocasının üstünde kalmış! Sırin artistin sayın kocası, Türkiye'de Marşal plânını tatbik olarak bulunmaktadı. Bundan ötürü maaşını ve tahsisatını Marşal plânı «İktisadi İş Birliği» faslından almak-tadır. İş bu plân gereğince bize verilen paralar, Amerika ya borcumuz yani bizim paramız olduğuna göre öpücük arttırmasını artistin kocasına kazandıran 4500 papel de bizim kesemizden çıkmış demektir. Gerçekten Amerikan vari bir aksuvata!

İŞÇİ-SİRER KARŞILAŞMASI

SİRER

Ben Sırer'in mertebeme ermişim Nice nice Bakanlıklar görmüşüm Marşal plânından kale kurmuşum Bir şut attım, ofsayıdı, gol çıktı.

İŞÇİ

Yeni'yi sattık, eskileri yamadık Sırramızı kimselere demedik Dünya nimetinden lokma yemedik Bizde ağı çıktı, ele ba' çıktı.

SİRER

İş bu yeni çıktı evvel yoğıldı Truman'dan buldum ben bu öğüdü Altınza aâm yeşil söğüdü, Rahvan olun, İkbâl çıktı yol çıktı.

İŞÇİ

Hayat gerek, sıhhat gerek, ev gerek Kafamıza ışık gerek, kav gerek İlle kardaş ille bir grev gerek Sırtta kambur çıktı, başta kel çıktı.

SİRER

Sırer der ki; derdimi kim anlata Grev demek sonu bir kızıl derya Türk evladı, Vatan, millet, Sakarya Kafalar uyandı, gözler pel çıktı.

İŞÇİ

Biz biliriz geri tepen kurşunu (!) İşçi der ki; Sırer tutar patronu. Dile ezber etmiş korporasyonu Çaldarından Düşe çıktı Hayl (!) çıktı.

SİRER

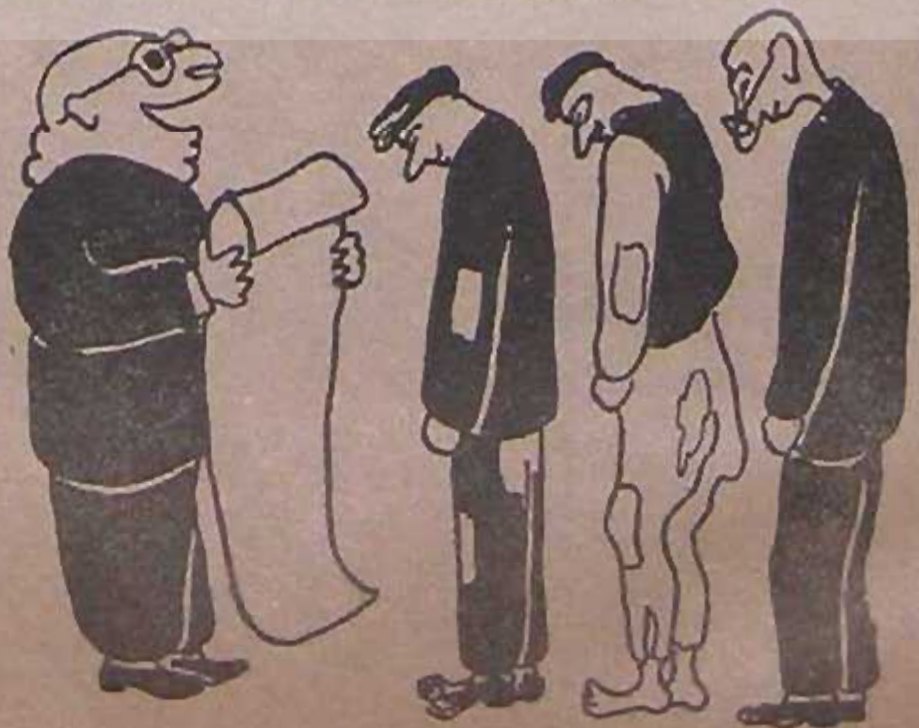
Sırer der ki bir nasihat edeyim. Sözüüm kâr etmezse basıp gödeyim Ben grev'e nasad destur vereyim. Türü türü Teccal çıktı Sol çıktı.

İŞÇİ

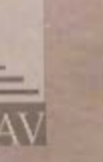
Hey kardaşlar boş lâflardır hepisi Benim atardığımız ahır sekisi Elogis tutturmuş Marşal türküsü Küne naylon çıktı; Kimi çul çıktı.

ALDI NUH

Nuh baba der teraziyi kurayım Hanginiz ağırdır tartı vurayım Ahırım de bir de grev-güroyla Patron tüyü çıktı, İce zil çıktı.

AMERİKAN YARDIMI

KÖYD

Haftanın Balonları

Hürriyet — Süprizli bir bola.
 Nuh — Süprizli bir yardımdan sonra iyidir.
 Cumhuriyet — Anılsız bir haber.
 Nuh — Aklı olanı gösterebilir.
 Gece Postası — Hayvanlar arasında geçen 30 yıl.
 Nuh — Göbekli'den birinin hatıraları olacak.
 Hürriyet — İki Amerikan muhribi gelecek.
 Nuh — Zaten burada değiller mi idi?
 Hürriyet — Tekel idaresinde aslan payı alanlar.
 Nuh — esasen bütün kavga onun için değil mi?
 Hürriyet — Gullinao'nun gizli ve ateşli hayatı.
 Nuh — Bütün isterik kadınlara tavsiye olunur.
 Cumhuriyet — Türkler soğuk barbe chemmiyet vermiyorlar.
 Nuh — Öyle ya, zatıalınızın tuza kuru. Bir de bize sor.
 Hürriyet — Takriri sukun kanununa mi dönüyoruz.
 Nuh — Çıkmamışlık ki dönelim.
 Cumhuriyet — Kelimeler arasında da 50 yıl.
 Nuh — Bir senecik de halkın arasında geçirse idiniz.
 Hürriyet — Fakir halka toptan fiyatına odun ve kömür dağıtılacak.
 Nuh — İğit de inanma.
 Vatan — Truman diktatörlere hücum etti.
 Nuh — İyi ki demokrat olduk. Yoksa bize de çatıcaaktı.
 Vatan — Başbakan bir basın ahlakının kurulmasını istiyor.
 Nuh — Biz de bir politika ahlakının.

Seçimler Yaklaşırken

— İktidarla muhalefet arasındaki mücadeleden ne doğacak dersin?
 — İktidarla ademi iktidardan ne doğarsa o doğacak.
OKUYUCULARIMIZA
 Kısa bir zamanda mevcudu kalmıyan eski sayılarımızı idarehanemizden aldırabilirsiniz.

Ne bolluğu?

Truman'ın 4 Ocakta söylediği nutuktan (A. P.): Amerika milletlerarası sulh ve bolluk için çalışan devletlerin en ön safındadır.
 1 Ocak (A. P.) Avrupaya silah sevkiyatı artıyor.
 Ne bolluğu için çalışıyor anlaşıyor.

Amerikan yardımı kimlere ne getirdi?

C. H. P. ye — İktidar
 Muhalefete — İktidarsızlık
 Kodamanlarla Karaborsacılar — Lüks otomobil
 Hanımlarına — Kürk mantolar
 Evlatlarına — Amerikada tahsil
 Eşrafa — Traktör
 Gazetecilere — Bol bol palavra
 Halka — Sefalet ve İşsizlik.
 (Neden Amerikan yardımını aleyhinde bulunulmadığını şimdi anladınız mı?)

1919-1950

(Başarısız 1 inceleme)
 1919'dan 1950'ye kadar, bir yandan da bağımsızlığımızdan Amerikan himaye ve hırsıyla sigortalandığımızı söyleyen bu yeni mandacılar, eğer kendi avazlerinin aktarılmasından başka bir cevap alamadıkları bakıp, balkı görmez ve duymaz sanıyorlarsa, aldamıyorlar.
 Atatürk'ün Amerikan mandacılarına verdiği şu susturucu cevabı biz unutmadık; onlar da hatırlarlar elbet:
 «Ne kadar zengin ve müreffeh olursa olsun istiklalden mahrum bir millet, beşeriyeti mütemeddine muvacehesinde usak olmak mevkiinden yitsek bir muameleyle keşbi haykat edemez. Enebi bir devlet, himaye ve sahabetini kabul etmek insanlık evsafından mahrumiyeti, aciz ve meskenetli iftiraftan başka bir şey değildir. Filhakika bu derkeye düşmemiş olanların istiyerek bağlarına bir enebi efendi getirme lerine asla ihtimal verilemez. Nispet ve merhamet niyaz etmekle millet işleri, devlet işleri görülemez, millet ve devlet şeref ve istiklalini temin edilemez. Nispet ve merhamet dilenmek gibi bir prensip yoktur. Türk milleti, Türkiye'nin müstakbel çocukları bunu, bir an hatırdan çıkarmamalıdır(*)»

N U H
 (*) Büyük Nutuk: 1927 başlıklı. Sah. 9 ve 221.

Ölüm ticaretinin cilveleri

Silah fabrikatörleri bugün birleşmiş milletler kuruluna yaptıkları gibi o zaman ki milletler cemiyetine de kundak soktular ve onu tesirsiz bir hale getirdiler

Birinci harbin sonunda milletler, bugünkü gibi, harbin yaralarını sarmaya koyulmuşlardı. Bir taraftan da yeni kurulmuş olan Milletler Cemiyeti harbi kanun dışı adedmeğe çalışıyor milletleri harp belâsından korumak için silahların kaldırılması için tedbirler düşünüyordu.

Silah fabrikatörleri bu büyük tehlike (!) karşısında derhal harekete geçtiler; bugün Birleşmiş Milletler Kuruluna yaptıkları gibi O zaman ki Milletler Cemiyetine de kundak soktular ve onu tesirsiz bir hale getirdiler. İşte ele geçen vesikalara göre bu işin hikayesi:

Silah ticaretinin kontrolüne bile tahammülleri yok.

1924 senesinde Milletler Cemiyeti Genel sekreterliği üye olan ve olmayan devletlere bir davetname göndererek milletlerarası silah ticaretinin kontrolü hakkında karar almak üzere bir konferans toplamağa karar verdiğini bildirdi. Silah imalatının men'i veya kontrol edilmesi gibi geniş tedbirler de yoktu. Mesele sadece milletlerarası silah ticaretinin kontrol edilmesi idi.

Silah fabrikatörleri bu haber üzerine derhal Paris'te bir toplantı yaptılar. Bu toplantı Cenevre'deki Silah Kontrolü Konferansından üç ay evvel yapıldı. Uzun konuşmalardan sonra Cenevre'deki konferansa başarısızlığa uğrattıkları yegâne ümidin Amerika'da olduğu neticesine varıldı. Çünkü bu konferansa iştirake karar vermiş olan Amerika esasen Milletler Cemiyetine küsererek ayrılmış bulunuyordu. Paris'te toplanan ölüm tüccarları Amerika'daki meslektaşlarına başvurular, onlardan, Amerikan hükümetini muzakereye çıkarmaya teşvik etmelerini istediler. İşte evvelki yazılarımızda adı geçen meşhur Amerikan Colt silah fabrikasına yazılan mektup:

«Bizim menfaatimiz, tabii, silahsızlanma hususunda umumî bir anlaşmayı önlemeğidir. Binaenaleyh mevcut anlaşmazlıkları uzatmak için yegâne çare hükümetinizi muvakkat komisyona delege göndermemeye teşvik etmektir. Eğer hükümetiniz muhakkak delege gönderecekse hiç olmazsa isimlerini geç bildirmek suretiyle işi geçiktirsin. Konferans şirketlerimiz mümkün bir duruma sokmuştur. Binaenaleyh hemen hükümetiniz nezdinde icabeden teşebbüsa geçerek bunu temin ediniz. Remington fabrikasından da aynı şeyi rica ettik.»

Aynı mektubu alan Amerikan Winchester fabrikası müdürü Vasington'daki adamına aşağıdaki talimatı veriyor:

«Hükümetin Cenevre'deki konferansa kimî göndereceğini bana hemen bildirin. Eğer delegeler kongre üyelerinden Tilson ile se-

natör Bingham olursa iyi olur. Her ikişi de askerdiler. Her ikişini de tanıyım. Ben onlarla vazyeti idare eder icab eden talimatı veririm.»

Mister Hoover'in gayretleri Amerikan silah fabrikatörleri nezdinde icabeden şekilde (!) teşebbüsa bulundular. Sonradan Amerika Cumhuriyeti olan o zaman ki Ticaret Bakanı Hoover'i tevkik ederek Vasington'da bir toplantı yaptılar. Mister Hoover bu toplantıda hükümetin silah kontrolüne iştirak etmeyeceğine dair ölüm tüccarlarına söz verdi. Cenevre konferansına bir General, bir binbaş ve Hariciyeden Dulles gönderildi.

MEKTUP

Usta, Kardeş... İşler kesat mı kesat, havalar yağışlı, kövde olsam ava çıkardım. İçim geikiyo ava çıkmayız, tevatir geikiyo... Bi çay içecek para buldum da avcı kahvasına gittim. Avcı kahvasında avcılar toplanıyo. Ne çifteler yapmış güvuroğlu, gözün kapa, atış et, vuruyo... Emme böylesi 500 lira. Kozaah bi avcı var, adı Hanifi, bi parmağı kesik, Hanifi namında bu avcı, meraklı olduğu gözümde anlamış, Battalgazi zamanından kalma bir yedek çiftes var; gel dedi, barabar avlanak. Dayanamadım gittik barabar. Yerler yapı yapı, yörüdük. Hanifi Tahsil-dar bi de ben.

Tahsilidar köpeğinin adı emme böylesini hiç görmedim, mübarek havada uçan kuşu kapıp getiriyo. Hanifi dedim, bana piyango vursa, Tahsilidarı kaçta satan Hanifi dedikine, dünyanın definesini öök sen önüme nâfile, Tahsilidar benim ruhum, Korucu Zeynel carcuru bi fillinteye değışek dedi de -hemide Belçke malı -değışmedim Tahsilidarı fillinteye, sen ne diyon... Doğrusun dedim, Tahsilidar gimbisni bulaman... Laf ede ede seherden, bahçelerden çıktıkine, duman dağılıyordu, çok geçmeden Hanifi iki keddik vurdu demeye kalmadan ben bir turaç, arkasından da bi tavşan vurdum. Hanifi, ben adamımı bilirim dedi; avcı adam bellidir; öünden gözünden seviden bellidir, gereği kadar söyler, gereği kadar elni ayayını uzatır, benim bildiğim, avcı iste böyledir... Bak dedi Hanifi, yarım saat gittik ya, bura Mazlum ağamın mülkü, 50 tepeden ötesal gayri Refik paşaların... Bi saat yol tutar Refik paşaların tarlaları... Yolda kövler vardı, kövün tarlaları nere dedim? Hanifi yok dedi, bunca kövün tarlası yok gibi bişet. Kövün yamacında beş on tarla, o kadar; onlar da ağalardı. Emme yarıcılık ederdiler dedi Hanifi; o da Refik paşaların canı isterse. Bu yıl makine aldılar paşanlıkler gayri yarıcılara iş yok... Gide gide Refik paşaların mülkü bitti; bi ormana gelmişlik; burası tece karşı köve kadarı, tarlalar pavilke sahibi Hacı Şeykinin, yeni almış, dedi Hanifi. Ormanın kenarında bi ağacın dibine çöktük, Hanifi ateş yaktı, iki turaç pişirtti, gözlemede yedik; kemüklerini sıyıra sıyıra. İşte böyle, dedi Hanifi, yarıcıyı böyle yir mal sahibi, o da canı isterse... Hacı Şeykinin mülküne Kervankonmaz kövü sahab olsa, ah bi sahab olsa, Kervankonmaz halkı güle dönerdi. Senemin üç urbası olurdu, ben ava çıkardım, haftada bir, çorçocuk doyurdu. Hacı Şeykiden sonra Mehmed paşaların mülkü de bi saat dattu, efendime söyleyim, doktor bilmem kimin tarlası güççükümüş, yarım saatte bitmedi bi yarı, Kongsu dalyan sahabı imiş, o da iki saat dattu... Kövler tarlaların içinde korkuluk.

Ne dersin bu işe usta? Veli YILMAZ

ENDÜSTRIDE

IDAREDE HALKIMIZA BÜYÜK FAYDALAR SAĞLADI...

